

מה קרה בירדן?

ברצוני להתייחס לצל"ג שהוענק במדור "טלוויזיה" (העולם הזה 1994) לטלוויזיה הירדנית, שהציגה ביום רביעי ה-12 בנובמבר סרט מן הסידרה קוג'אק. לדיבריהם, הפסיקה אותו באמצע מבלי להמשיכו. ובכן, לידיעתכם, זה היה החלק הראשון מתוך שני חלקים של הסרט הנ"ל, וחלקו השני הוקרן ב-19 בנובמבר, כלומר שבוע לאחר מכן. כפי שמקובל גם בטלוויזיה הישראלית — ולא כפי שציננתם, אזרי זמיר, אמציה

פגיעה בגיוס השומרות

כל הכבוד לגברת נעמי שדמי, מפקדת השומרות, אשר אינה נרתעת לתמוד בהש"פ קשות אף כאשר הדבר עלול לפגוע בה

נעמי שדמי (ודוגמניות) איך אפשר?

אישית, כשהיא מצדדת בקיום בתיוונות חוקיים במדינה.

חוששני רק שזה עלול לפגוע גם בגיוס שוטרות לשורות המיטרה. וכי מי יכול להסתדר, היום, עם משכורת מישטרית? גיורא פיק, ירושלים

תשובה שהיא התחמקות

ראשית אומר לכם, כי נהגתם יפה בזה שפירסמתם את מיכתבי (העולם הזה 1992) ביחס להפגנה נגד החזרת השטחים מול בית הקיבוץ המאוחד, בעת הרצאתו של השר אלון, שהבטיח לשוחח עימנו ולא עמד בדבריו. ייתב גם אם העיתונים האחרים ילמדו מכך.

יש בידי תשובה של משרד-החוץ, לי- מיכתבי שהועבר עליי עיתון דבר: "לצער, לא נוכל להתייחס למיכתבו של מר סוקולסקי, כל עוד לא מובן מי הגוף או האירגון העומד מאחורי המילה, אנו, נשמח לענות למיכתבו לאחר שיהיו בידינו הפרטים המלאים."

חושב אני כי תשובה זו היא התחמקות מגווס המיכתב, מאחר שבכל שוחותי הטלפון עם משרד-החוץ לא נשאלתי מי הגוף העומד מאחורי. אבל אם זה מעניין אותם, אומר להם כי היו שם בית-רבים, דתיים ועוד סתם צעירים שאיכפת להם. אני תיקוה שהפעם הם יתנו לי תשובה הולמת יותר, של משרד שאמור להיות מכובד, אך הוא לצערי כושל מאד.

אבי סוקולסקי, ראשון-לציון

איפה "זו-הארץ"?

ברצוני להסב את תשומת-ליבכם לטעות מצערת שנפלה בגיליון האחרון (העולם הזה 1994). הידיעה אודות הדחתו של עורך-החדשות אריה נאור, הודפסה בי טעות במדור הרדיו והטלוויזיה במקום במדור הראוי לה. זו הארץ, בהיותה כולה מבואת ברוחו ובהשראתו של מ. זוארץ ז"ל (אמ"כ בתפנית של 180 מעלות).

(המשך מעמוד 6)

המחבלים — ברצת ילדים ונשים בכיכר ציון, בשוק מחנה-יהודה, בקריית-שמונה ועוד.

ואחרון-אחרון לא חביב — ההרג בלבנון. למען אחוות האחים הערבים, ולמען המטרה הקדושה, אללה הוא אכבר!

בן-ציון בר-גלי, גיבעתיים

הירידה — נשק בידי האויב

בתור קורא ותיק של העולם הזה, עוד מימי אורי קיסרי, מצאתי לנכון לפנות אליכם מרחוק, בעניין שקרוב מאוד לליבנו, כי מאדומתמיד דגלתי בהשקפות העולם הזה. הנני נמצא עכשיו בארצות-הברית בתור יורד (מהגר) — מילה כאובה ביר תר עבורי, וזאת — אחרי שהייתי בארץ 41 שנים. את שנות-חיי הטובות ביותר ביליתי בפלמ"ח, בהגנה, בבריגדה, בלח"י ובאצ"ל, ולבסוף בצה"ל. ב-1956 נפצעתי, ולא מצאתי לנכון, מרוב אידאליזם, לדרוש פיצויים ושחרור מצה"ל. חשבתי כל הזמן שזו מולדתי, וזאת היא הארץ שלמע"נה מוכרחים להקריב את הכל.

לכן, כל העת הייתי גאה בעצמי, אבל לפני חודשיים נשברתי. התעוררתי מכל האשליות. פיתאום ראיתי את עצמי כאחד שבנה "גולם" ענק, והגולם התמרד ובעט והרס לחלוטין את יוצרו. מה לא ניסיתי כדי להוכיח לעצמי שזה לא נכון, שאני טועה, ושאין בריחה, ואנו נתגבר, וזאת טוב וכו' וכו'. אבל הגולם, שהוא השיל-טון, שמן ובעט.

נוכחתי לדעת שבארץ צריכים לא רק ללחום נגד אויב זר, אלא גם נגד השיל-טון הקיים, ללחום לפרנסה, ללחום נגד פקידה-שומה ודומיהם, ללחום בכוח ב-אנשי-דת פאנאטים שכופים עליך את רצון גמ הדבילי מתקופת האבן, וגורמים לאוב-דן הגנות החיים, הקשים בלא-הכי. עליך ללחום נגד התייצבותך התמידית לעתודות. ללחום שבניך לא ישרתו ביח"ד דה קרבית, ויחזרו הביתה בריאים ושלי-מים. ללחום ללחם, וללחום ללא קץ, עד הסוף. למי עוד נשאר כוח למלחמות כה רבות?

פגשתי כאן, בניו-יורק, במאות יורדים. יש כאלה שבארץ לא הבנתי אותם. והשכחתי אותם למורדים. רק עכשיו אני מבין אותם היטב. דיברתי איתם רבות, וכולם הסתירו כאן כראוי. יש כאן יורדים מלפני 10-15 שנה, שלא שמעו ולא ראו כאן אף פעם פקידה-שומה למיניהם, ולא קיבלו כל התראות מכל מיני צבעים ובכל מיני סכומים שונים ומשונים.

הצהרה למס-הכנסה כאן נקראת הצהרה (ולא צרה, כמו בישראל), מאמנים לך בכל, ולא עושים לך צילומי-רנטגן, לא בארנקך ולא בקיבתך. תעבוד, תרוויח, תקנה, תמכור, לא מעניין אותם מניין לקחת ולמה שכחת וכמה הרווחת. בעלי-מקצוע יכולים בהחלט לחסוך 30% מ-משכורתם ולהגיע בהקדם לכל האפשרויות הדרושות לקיום ולתענוגות החיים. במיוחד מדובר בצעירים. הם ישנים בלילות בשקט נפשי, ללא צווי-חירום, צווי-ריתוק, צווי-שמונה, צווי-קריאה או צווי-קריעה. כל אחד יכול ללמוד מיקצוע לפי רצונו ולפי יכולתו, ולבנות את עתידו בשלווה ובשקט, להתקדם ולהגיע לרכוש שבארץ בשום פנים ואופן לא היה מגיע אליו, לעולם.

לכן אני מלא תיקוה שמכתבי ימצא עין ואוזן קשבת מעל דפי העולם הזה, הדוגל — כתמיד — בסיסמה "בלי מורא ובלי משוא-פנים". ברצוני להפנות אזהרה חמורה לשילטון הקיים במדינה: האם אין הירידה מהארץ הנשק הקטלני ביותר ש-השילטון מספק בכמויות אדירות לאויביו זאב פאר, ניו-יורק

שיקום תרבותי הציונות

הצהרת בלפור ניתנה לנו, בתנאי שזכו-יות התושבים הלא-יהודיים של הארץ לא תיפגענה עקב הקמת הבית הלאומי היהודי (כפי שמצויין בגוף הנוסח של המיסמך). עתה — החל מיוני '67 — הגיעה העת שבה על הציונות לפרוע את השטר "בלאנקו" שהיא חתמה לערבים — עם הסכמתה לקבל את ההצהרה הזו!

זה יכול להיעשות אך-וירק עליידי הפסקת מישטר הכיבוש והדיכוי בגדה וברצועה, וכינון מדינה פלסטינית שם, בצד ישראל. כל זמן שנשרב לעשות זאת — לא תשוקם תדמית הציונות בעיני דעת-הקהל בעולם, באיזור וגם בעיני הציבור השפוי בארץ! שרם זמיר, אמירים

LONG LASH

הלנה רובינשטיין מדע היופי

ריסים ארוכים, ארוכים, עשירים ובכל זאת טבעיים בעזרת ILLUMINATION LONG LASH של הלנה רובינשטיין. LONG LASH - מיכל גלילי מהודר להפליא, מגוון את ריסיך, ומכיל רסיסי שיער הנדבקים לריסיך ומוסיפים להם אורך ממשי ומראה עשיר. העלי את LONG LASH בתנועות סיבוביות קלות כלפי מעלה באחד מהגוונים המוצעים לך. מלוי להשגה בחנויות.

LONG LASH ידגיש את עיניך ויבליט את יופיך.

יערך קוסמטי ניתן חינוס במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין, תל-אביב: שדרות בן-גוריון 94, טלפון 240256 בימי ב, ג, ד, בין השעות 6.30-3.30 אחה"צ. בחיפה: מועדון א. א. ע.

רח' יחיאל 2 טלפון 667613 בימי א, ג, בין השעות 6-3 אחה"צ

חגי לבינסון אילון